

Ei seal polnud seadust, takti,
Olli maas nüüd rammuto.

Teine jalg jäend selja alla
Käsfarasse hulluste,
Soned pešwad, nahk on palla,
Waene luggo viete.

Omna ihho istufille
Waewaga nüüd aeab ta,
Kõie tütti tütkafille,
Ilma peält nüüd neab ta:

„Wõtlo se, ja teine ärra,
Sandid asjad ilma peält!
Nende läbbi woiud kas surra,
Kukkudes siit illewelt.“

Siiski ellab Simmukenne,
Itka weel siin ilma peäl;
Weelgi wina himmukenne
Armas temma süddamel.

Oh! et ja nüüd saatsid targaks,
Pärrast pomist ellades.
Mits sa teed weel ennast wargaks?
Teise omma piddades.

Ärra minne eunam metsa
Kurja nou ja kõiega.
Jäeb kõis terweks, siis saad otja,
Kurrat wiib se kõiega
Põrgusse sind põllema.